

Arrest

nr. 123 430 van 30 april 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 29 november 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 6 september 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat Telly MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing is genomen ingevolge een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), die werd ingediend op 29 juli 2013. De aanvraag wordt onontvankelijk bevonden op grond van artikel 9ter, § 3, 5° van de voormelde wet, onder de volgende motivering:

“Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de Wet van 08.01.2012 (BS 06

02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis} § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 02/07/2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 30/04/2013. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag standaard medische getuigschriften voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 30/04/2013. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 02/07/2013 werd reeds geoordeeld dat de aandoening van betrokkene niet direct levensbedreigend zijn. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 5 van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).

(...)"

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De verzoekende partij voert in het eerste en enig middel de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet "iuncto de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht, zoals geformuleerd in de Wet Uitdrukkelijke Motivering Bestuurshandelingen van 1991".

Het enig middel wordt toegelicht als volgt:

"Volledig ten onrechte krijgt verzoeker een weigeringsbeslissing omtrent de aanvraag tot machtiging van verblijf om medische redenen, conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken als volgt geformuleerd is:

"Op 02/07/2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 30/04/2013. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag standaard medische getuigschriften voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 30/04/2013. Het voorgelegde medische getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 02/07/2013 werd reeds geoordeeld dat de aandoening van betrokkene niet direct levensbedreigend zijn. indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 5 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)."

In tegenstelling tot in de vorige medische regularisatieaanvraag dd. 30/4/2013, benadrukt de geneesheer van verzoeker in de medische regularisatieaanvraag dd. 29/07/2013 dat verzoeker al lang besmet is, waardoor een evolutie naar cirrose en hematoomcellulair carcinoom mogelijk is.

De stelling van de Dienst Vreemdelingenzaken dat het voorgelegd medisch getuigschrift slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van verzoeker zou bevestigen, komt dan ook niet overeen met de werkelijkheid.

Artikel 9ter §3-5° van de Vreemdelingenwet (dat bepaalt dat de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk verklaart in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot, machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling) dient dan ook limitatief te worden geïnterpreteerd.

"Cirrose is een onomkeerbaar proces van omzetting van levercellen naar littekenweefsel.

De meest voorkomende oorzaak van cirrose in de westerse wereld is alcoholmisbruik.

Andere oorzaken zijn chronische leverontstekingen zoals bij hepatitis Ben C of ijzerneerslag (hemochromatose). In tegenstelling tot leververvetting, die omkeerbaar is, verwordt het littekenweefsel nooit meer tot de originele cel en neemt de levercapaciteit af Cirrose is dus de vernietiging van normaal leverweefsel, waardoor niet functioneel littekenweefsel ontstaat rondom gedeelten met functioneel leverweefsel. In de leeftijdsgroep van 45 tot 65 jaar is cirrose de derde doodsoorzaak, na hart- en vaatziekten en kanker. Met de child-pughscore kan de mate van cirrose vastgesteld worden. Bij ernstige cirrose is de enige behandeling een levertransplantatie.

Sommigen beschouwen "levercirrose" als een pleonasme omdat cirrose altijd in de lever is. Er bestaat echter naast levercirrose ook nog cirrose van de milt en galwegen."

(bron: Wikipedia)

Dit alles wijst op de ernst van de medische situatie van verzoeker.

De stelling van de Dienst Vreemdelingenzaken dat de aandoening van verzoeker "niet direct levensbedreigend" zou zijn, komt dan ook manifest niet overeen met de werkelijkheid.

De beslissing maakt dan ook een ernstige schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, de motiveringsplicht, zoals vervat in de Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen van 1991, alsook van de zorgvuldigheidsplicht.

Het dient dan ook benadrukt te worden dat deze beslissing als nietig dient beschouwd te worden en dient vernietigd te worden.

Er werd door de Belgische Staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

3.2. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

3.3. Uit haar betoog blijkt dat de verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Bij het beoordelen van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.5. De thans bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 9ter, § 3, 5° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling."

Uit deze bepaling blijkt dat de gemachtigde een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die worden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorheen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling. De bedoeling van de wetgever is redelijkerwijze te verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen ad infinitum worden ingeroepen.

3.6. In de bestreden beslissing wordt inderdaad gesteld dat betrokkene in zijn nieuwe aanvraag een standaard medisch getuigschrift voorlegt waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag van 30 april 2013 en dat het voorgelegde medisch getuigschrift slecht de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van de betrokkene bevestigt.

De verzoekende partij stelt daartegenover dat, in tegenstelling tot in de vorige aanvraag van 30 april 2013, zijn geneesheer in het attest gevoegd bij de aanvraag van 29 juli 2013 benadrukt dat verzoeker al lang besmet is, waardoor een evolutie naar cirrose en hematoom cellulair carcinoom mogelijk is zodat ten onrechte zou zijn gesteld dat het voorgelegde standaard medisch getuigschrift slechts de eerder aangehaalde gezondheidstoestand bevestigt..

3.7. Samen met de verwerende partij stelt de Raad vast dat ook in het medisch attest van 22 april 2013 gevoegd bij de aanvraag van 30 april 2013 die heeft geleid tot de beslissing van 2 juli 2013 houdende het onontvankelijk verklaren ervan, melding werd gemaakt van een *“risque cirrhose hepatique avec hepato carcinome”*. Verzoekers bewering dat *“In tegenstelling tot in de vorige medische regularisatieaanvraag dd. 30/4/2013, benadrukt de geneesheer van verzoeker in de medische regularisatieaanvraag dd. 29/07/2013 dat verzoeker al lang besmet is, waardoor een evolutie naar cirrose en hematoomcellulair carcinoom mogelijk is”*, mist dan ook feitelijke grondslag.

3.8. Het verdere betoog van de verzoekende partij is niet ontvankelijk, daar het niet gericht is tegen de concrete motieven van de thans bestreden beslissing.

3.9. De verzoekende partij heeft niet aangetoond dat de verwerende partij stukken van het dossier zou hebben miskend of op kennelijk onredelijke of onwettige wijze tot de bevinding zou zijn gekomen dat de aanvraag onontvankelijk was. Het middel is, voor zover ontvankelijk, in geen van zijn onderdelen gegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS